

Arrest

nr. 133 605 van 20 november 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans , thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 januari 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 september 2014.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. MUTOMBO loco advocaat M. SAMPERMANS en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 19 december 2013 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk werd verklaard, alsook beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Deze beslissingen, die verzoekers op 24 december 2014 ter kennis werden gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift in een eerste middel gericht tegen de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen en *“van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht.”* In een tweede middel gericht tegen de bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) werpen verzoekers de schending op van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder: de zorgvuldigheidsplicht, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel.”*

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 3 september 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamer-voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 4 september 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoekers richten op 15 september 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 oktober 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen verwijzen naar hun verzoekschrift en wensen daarbij de redenen te benadrukken waarom zij niet akkoord gaan met de stelling dat zij geen buitengewone omstandigheden hebben aangetoond. De verwerende partij verwijst naar haar nota en de beschikking.”*

2.5. Door louter te verwijzen naar hun verzoekschrift en nog een aantal punten daarvan te benadrukken aangaande de buitengewone omstandigheden, weerleggen zij niet de concrete gronden van de beschikking. Zodoende brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 3 september 2014 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het eerste middel is ongegrond en het tweede middel is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegronde middelen tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA